

Jeg er kommen til at indse, at min Røgtter og min Tjenestekarl ere lige saa nødvendige for Danmarks Bestaaen og Trivsel som jeg — ja det er endda omdisputabelt, om han ikke er til mere Gavn for Danmark end jeg. Men de komme ikke for at aflevere noget Gods; de komme ikke for at aflevere nogen Rettighed eller noget Privilegium, de beholde dem, og vi vide godt, hvordan deres Tanker have været om os, ikke blot om os Socialdemokrater, men ogsaa om Venstre i det hele. Vi huske nok, at den Gang, vi var inde under Provisoriet, var der en af de værste militære Rumlere, General Bahnsen, der, da der var Udsigt til, at vi skulde faa et Venstreministerium, udtalte, at han i saa Tilfælde vilde ryste det danske Støv af sine Fødder, da han ikke kunde forsone sig med den Tanke, at der skulde blive et lovligt Regimente her i Landet. Saa var Danmark ikke mere til for ham. Men han løb ikke. Han blev. Jeg tror ikke, man skal tage det saa højtideligt, hvad de Folk sige. Jeg har set i et Højreblad under Valgkampagnen nogle Udtalelser, der gik ud paa, at hvis f. Eks. det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) faar Ret, d. v. s. hvis den Opfattelse, som han under Valgkampagnen stod paa, lovfæstes, vilde — det skriver vedkommende Blad, „Jyllandsposten“ — Følgen være — jeg vil tillade mig med den højtærede Formands Billigelse at citere nogle faa Linier: „Dersom Hr. J. C. Christensen i en saadan Situation“, altsaa hvis hans Meninger ophøjedes til Lov, „er Konseilspræsident og Forsvarsminister og vil beordre Hæren til Store Bælt, uden at nogen Landbefæstning findes ved København, saa vil Overgeneralen øjeblikkelig forlange sin Afsked, og end ikke ved at indforskrive ham fra Sydamerika eller Korea, vil Hr. J. C. Christensen kunne faa en Overgeneral, der vil parere en saadan Ordre“. Det er de Herrer Patrioter, der sige dette, saaledes ville de parere Ordre. Det er de Herrer Fædrelandsvenner! Hvis vi ikke faa vor Villie, men hvis J. C. Christensen faar sin Villie, ved at det danske Vælgerflertal giver ham ved deres Repræsentanter i Folketinget Adgang til at faa sin Opfattelse ophøjet til Lov, gøre vi Strejke. Nej, de gøre saamænd ikke Strejke! Vi kende dem. Der er mange flinke Folk blandt Generalerne og Militaristerne, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) f. Eks. Det er saamænd ligegyldigt, hvilken Militærordning der bliver her i Landet — han bliver alligevel

og gaar ud og forsvarer Landet. Vi vide det jo, for han er et af de Medlemmer, der ere troende Militarister. Jeg vil ikke gerne slaa det ærede Medlem i Hartkorn med adskillige af de andre Folk. (N. P. Jensen: Det bryder jeg mig ikke om, det gør ikke noget!) Naa, det gør ikke noget, ja, ja, saa slaar jeg ham i Hartkorn med de andre.

Som sagt, jeg synes, der vilde være god Mening i, om de, som kræve de forøgede Militærudgifter og tale saa højt om Fædrelandet, sagde: Nu ere vi alle lige, d. v. s. ikke i Indtægt og Formue, for det kunne vi ikke blive, og det tilstræber ingen, men alle Rettigheder her i Landet ere ens for alle, og Betingelserne for at naa til en virkelig menneskeværdig Tilværelse her i Landet ere de samme. Men saadan sige de ikke. Nej, Sandheden er den, at der er et Fædreland, der er i Fare, men det er ikke vort Fædreland, det er ikke Danmark, det er ikke den Jord, som fra Arilds Tid har været det danske Folks. Det er ikke det Fædreland, hvortil der knytter sig gode demokratiske Minder. Nej, det Fædreland, der er i Fare, det er Junkernes, Børsens, det, som tilhører de rovgriidske Medlemmer af det danske Samfund, hvis eneste Livsopgave er den at sætte Foden paa Nakken af dem, der intet øje, og trykke dem ned til slet ingenting, som Hørup i sin Tid sagde. Det er det Fædreland, der er i Fare, og her er det, at Forsvarssagen er Midlet, Frelsen, hvorved man mener at kunne bringe dette Fædreland frelst i Havn, Forsvarssagen, som ikke er andet end lidt Kit til Brug til at smelte forskellige Folk sammen.

Naar man nu ser med Ængstelse fra Højres og fra moderat Side til det ærede Medlem fra Ringkøbing, er det ikke, fordi han stiller sig kontra Forter og fremskudte Stillinger, men Grunden er simpelthen den, at han er demokratisk. Er han mon ikke ligesaa god Konservativ som vi andre, vil han ikke løbe over mod os, sammen med os, for at vi kunne slaa os sammen og forhindre, at den store Katastrofe kommer? For Fædrelandet er virkelig i Fare, vi ere 24 Socialdemokrater, og bag os staa de godt 93,000 socialdemokratiske Vælgere, og der er ingen Udsigt til, at de blive færre. Der er ingen af de Herrer paa Højres eller Venstres Side, der tænker sig den Mulighed, at vi skulle blive færre. Naturligvis, vi kunne føre en saa dum Politik, en saa taabelig Taktik, at vi ved et enkelt Valg mistede nogle Mandater, men det sociale Instinkt lever i Folket, det vil sejre. Det